

עמ"ת 2744/04/23 - נוריאל ארامي נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ת 23-2744 ארامي נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופט אברהם הימן
העורר נוריאל ארامي
נגד מדינת ישראל
המשיבה

החלטה

לפני ערע על החלטת בית משפט השלום לטעורה במחוז תל-אביב (בת-ים) שניתנה על ידי סגן הנשיא השופט ע' נהרי ביום 30.3.23, על פיה הורה בית משפט קמא על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

רקע דין

ביום 30.3.23 הוגש נגד העורר כתוב אישום המיחס לו עבירות של נהייה בזמן פסילה, נהיגה בשכבות (סמים) ונוהגה ברכב ללא ביטוח.

על פי עובדות כתוב האישום, הוטלו על העורר ארבעה עונשי פסילה מלאחזק ברישו נהייה במסגרת ארבעה גזר דין: ביום 26.12.21 הושתו על העורר 20 חודשים פסילה, ביום 17.6.19 הושתו על העורר 7 חודשים פסילה, ביום 13.12.18 הושתו על העורר 30 חודשים פסילה, ביום 3.10.18 הושתו על העורר 12 חודשים פסילה. העורר הפקד את רישו נהייה ביום 26.12.21.

ביום 29.3.23 בסמוך לשעה 14:55, נג העורר באופנו בקרית אונו ועצר על ידי המשטרה על פי מידע מודיעיני. באותו נסיבות, נג העורר ברכב שבו פסול מלאחזק ברישו נהייה ביודעין ולא ביטוח המכסה את נהיתו, וכן שהוא שיכור ותחת השפעת סמים, אשר בבדיקה שתן שניטה ממנו התקבלה אינדיקטיה לסטים מסוכנים מסוג קנביס וקוקאין.

לצד כתוב האישום, הוגש בקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים, בה נטען כי קיימות ראיות לכוארה להוכחת

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

אשמו של העורר בעבירות המיחסות לו, ובין היתר הודהה העורר בחייבתו בנהיגה בטענה כי סבר הפסילות מהחזק ברישו נהייה נסתיימו בשנת 2021 וכי עישן קנבים יום לפני נהייתה. באשר לעילות המעצר, נטען כי התנהגותו הרצדוויסטיית של העורר מצביעה על מסוכנותו לשலום הציבור ובטחון המשתמשים בדרך וכן מצביעה על העדר מורה מהחוק.

בית משפט קמא קבע כי אין מחלוקת שקיימות ראיות לכואורה לעבירה של נהיגה בזמן פסילה ומעיון בראיות עולה כי קיימות ראיות לכואורה גם לעבירה של נהיגה בשכבות. כמו כן נקבע כי נהיגה בזמן פסילה לצד הרשותו הקודמות של העורר מצביעות על מסוכנות גבואה, וכן על זלזול בוטה בחוק ובמאסרים מותנים. באשר לשימוש בסמים, קבע בית משפט קמא כי רישו השימוש בקנבים שהוצג לו אינו נשא תאריך וכי גם בהנחה כי מדובר ברישו רלוונטי למועד הנהיגה, אין פירושו כי ניתנה לעורר רשות לנוהג בשכבות ובוואדי שלא תחת שימוש בשם מסוכן אחר מסוג קוקאין. בית משפט קמא ציין כי לעורר רשות לנוהג בשכבות ובוואדי שלא תחת שימוש תעבורת אותו ביצע משנת 2016, כי בהיגתו בזמן פסילה בעבר גרם לשולש תאונות דרכים וכי קיימים שני מקרים של נהיגה בשכבות. בית משפט קמא קבע כי על אף מצבו הרפואי של העורר, נמצא עצמו לרכיב על אופנו ברוחבה של עיר כשהוא נתון בפסילה וכי הוכיח שאינו מפיק לקוחות. על כן, קבע בית משפט קמא כי מדובר במקרה חריג המצדיק מעצר עד תום ההליכים. בית משפט קמא נעתר לבקשת העורר להזמנת תסוקיר מעצר ודין בעניין זה נקבע ליום 9.5.23.

העורר לא שבע רצון מהחלטת בית משפט קמא והגיש על כן את העrrר דין.

טענות העורר

העורר טוען כי טעה בית משפט קמא כאשר החליט על מעצרו עד תום ההליכים, ולאבחן חלופת מעצר. בתוך כך נטען כי בית משפט קמא לא התחשב במצבו הרפואי של העורר בשל מחלת לוקמיה חריפה עמה הוא מתמודד מזה כשנתיים, ובפרטיה נדרש הוא לאשפוץ בביוזד עקב מערכת חיסונית חלה. נטען כי העורר משתמש בקנבים רפואי בראשות, כי הוא זקוק לבדיקות דם וצואה ובכל ארבעה חודשים מתבצעת לו שאית מבחן בהרדמה מלאה, כי מקבל תזונה מיוחדת מותאמת על ידי מערכת ההשתלות בבית החולים ונוטל תרופות שבלעדיהן חייו בסכנה מידית וכי אינו שולט על סגוריו. נטען כי מאז מעצרו ובמשך 48 שעות לא קיבל העורר את הטיפול הרפואי לו הוא זקוק, אלא לאחר התערבות סנגורו. נטען לפיך ששהיתו של העורר בבית המעצר מסכנת את חייו ולא ניתן לכך משקל בהחלטת בית משפט קמא. כמו כן נטען כי טעה בית משפט קמא בקבעו כי קיימות ראיות לכואורה לעבירה של נהיגה בשכבות היהות ואין באינדייקציה לשימוש בkokain להוות ראייה לכואורה ומשלא בחן חלופת מעצר נוכח מסוכנותו הנקודתית. נטען כי לא מתקיימות עילות מעצר ממשום חשש לשיבוש הליכי משפט והתחמקות מן דין הדין.

בדין בערר,טען הסגנור כי החלטת בית משפט קמא המורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים אינה החלטת ביןים וביקש כי עניינו של העורר יוחזר לבית משפט קמא לשם בחינת חלופת מעצר, לרבות בדרך של פיקוח אלקטרוני, בהתחשב בתקופת החגים ובמועד המאוחר לקבלת תסוקיר שירותי המבחן.

בא כוח המשיבה טען כי יש לדחות את העורר. לטענותו אין מקום לבחון חלופה כל עוד לא התקבל תסוקיר, בית משפט קמא טרם בבחן חלופת מעוצר והחליטו למשעה מהוות ההחלטה ביןיהם. בתוך כך נטען כי אין מקום לבחון חלופת מעוצר ככל שאין לפני בית המשפט המלצה של שירות המבחן אותה יש לשקיים. בא כוח המשיבה ציין את הרשותתו הקודמתה הרבות של העורר בעבירות תעבורה, הגיע את גילוין הרישום הפלילי וטען כי עברו מדבר בעד עצמו.

דין והכרעה

לאחר שעניינו בהחלטת בית משפט קמא ונתקי דעתו לטיעוני באי כוח הצדדים, הגיעו לכל מסקנה כי יש לדחות את העורר, אף מבלי להידרש לטענות לגופה של ההחלטה בית משפט קמא, וזאת מאחר שמדובר בעורר על "החלטה ביןיהם".

עjon בהחלטה עלייה נסוב העורר מעלה כי בית משפט קמא קבע כי קיימות ראיות לכואורה לעבירות המียวחות לעורר וכי קיימת עילת מעוצר ממשום מסוכנות. החלטתו מתיחסת, אפוא, לשני תנאים מבין שלושת התנאים האמורים בסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה מעצרם), תשנ"ז-1996 (להלן: חוק המעצרם") להחלטה על מעוצר עד תום ההליכים, כאשר לגבי התנאי השלישי שעוניינו בחינת אפשרות להשיג את מטרת המעוצר בדרך שפגיעתה בחירות הנאשם פחותה, הזמן תסוקיר שירותי המבחן, לבקשת הסגורה. במצב דברים זה, הגשת עורר על החלטה חלקית שאינה סופית, מהוות עורר ביןיהם,DOI בטעם זה כדי לדחותו.

אפונה בהקשר זה לדברי בית המשפט העליון בבש"פ 22/22 סיני נ' מדינת ישראל (19.12.22):

"**cidou**, סעיף 21 לחוק המעצרם קובע כי מעוצר נאשם עד תום ההליכים מותנה בשלושה תנאים מצטברים: קיומן של ראיות לכואורה, קיומה של עילת מעוצר והיעדר חלופת מעוצר הולמת. במקרה דין בית המשפט המחויזי אمنם הכריע בנוגע לקיומן של ראיות לכואורה ובאשר לקיומה של עילת מעוצר, אך הוא טרם הכריע ביחס לאפשרות שחרורו של העורר לחלופת מעוצר. משכך מדובר בעורר ביןיהם", שלגביו כבר נקבע בפסקת בית משפט זה כי אין להידרש אליו אלא בהתקיימן של נסיבות חריגות המצדיקות זאת, כגון טעות ברורה שנפלה בהחלטה הנוגעת לקיומן של ראיות לכואורה או לקיומה של עילת מעוצר או במקרה שבו מדובר במעוצר שאינו חוקי מסיבה אחרת (בש"פ 8505/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (12.12.2022); בש"פ 4561/21 אבו עסב נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (6.7.2021); בש"פ 4026/15 מזאריב נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (15.6.2015)). במקרה דין אינו בא בגדיר חריגים אלה".

העורר טען כי בית משפט קמא טעה בקביעת קיומן של ראיות לכואורה לעבירה של נהיגה בשכרות. לא ראוי להידרש לטיעון זה, במסגרת "עורר ביןיהם", למשל נמצא כל פגם מהותי בהחלטת בית משפט קמא בעניין זה הן לעניין שימוש

בקנבס והן לעניין שימוש בקוקאין. לא התעלמתי מכך שבחומר הראיות בתיק אין בנמצא חווות דעת של המعبدה באשר לשימוש בקוקאין וכל שיש בחומר הראיות הן אך אינדיקטציות כליליות על פי התרשומות השוטר. יחד עם זאת, אףibli לקבוע ממצא בעניין השימוש בקוקאין הרי שקיימות ראיות לכואורה באשר לעובדות שבביסיס כתוב האישום. במקרה שלפניי רأוי להציג מסוכנותו של העורר המתבטאת בנהיגתו. העורר נהוג פעם אחר פעם כשהוא פסול מלנהוג. ועולה השאלה האם אין בכר כדי להצביע באופן ברור על סיכון הציבור. אין צורך להזכיר מיללים באשר למסוכנות האינהרנטית שבנהיגת רכב. מסוכנות זו מקבל משנה תוקף עת הנהוג פסול לנוהג ואף על פי כן, מוצא הוא לזלزل בחוק ולנהוג ברכב תוך סיכון הציבור. מכלול הנ吐נים שלפניי, עולה כי לא נפלה טעות בהחלטת בית משפט קמא, ואציון כי אילו בא מקרה זה לפניי מלבתיה לא פמי הייתה מחייבת כפי שהחליט בית משפט קמא.

סוף דבר הוא שאינו>Docha את העරר.

למעלה מן הצורך מצאתי אך להמליץ לבית משפט קמא, שמא לנוכח עומס העבודה הרב בשירות המבחן וממילא זמני הגשת תסקירים הארוכים ביותר, האם לא יהא זה נכון, לשקל בחרירת חלופת מעצר באולם בית המשפט על ידי בית משפט קמא תחת אשר להמתין עד להגשת התסקיר. בטוחני כי בית משפט קמא יקח הערטה זו בכבוד ראש.

המציאות תעבור החלטתי זו לצדים.

ניתנה היום, י"ח ניסן תשפ"ג, 09 אפריל 2023, בהעדך
הצדדים.